

Školitelský posudek na disertační práci **Petra Veselého – Rozlišování nevhodné kořisti ptačími predátory**

Přiznávám, že se v posledních letech snažím psaní školitelských posudků vyhnout, občas i úspěšně. Příkládal jsem to nejprve, s věkem se zvyšující leností, nicméně příčiny budou asi o něco hlubší. V dobách minulých mě tato činnost docela bavila. Vystihnout klady i zápory práce jednotlivých studentů a přitom na jednu stranu neublížit a na druhou očividně nelhat není úplně jednoduché. Zdá se však, že existuje konečný počet „studentotypů“, což školitele tlačí k bezduchému opakování a zábavnost se valem vytrácí.

Tím ovšem poněkud křivdím Petrovi Veselému. Srovnatelných studentů jsem tak moc neměl. Osvědčil se především při práci na vlastní disertaci a to jak v laboratoři, tak i při hodnocení respektive „prodávání“ výsledků. Zvláště bych ocenil spolupráci na přípravě rukopisů. Na rozdíl od jiných doktorandů netrpěl nevolností po vyslechnutí věty „Tak si napíšeme osnovičku“, a hodiny prosezené nad vzorujícím textem nepovažoval za ztracený čas (nebo to alespoň velmi zdařile tajil). Petr Veselý však úspěšně plnil také veškeré další úkoly, kterých věru nebylo málo, neboť přísloví „pro dobrotu na žebrotu“ nepochybně patří mezi ta pravdivá. Zapojil se do vedení studentů, výuky, přípravy propagačních akcí, jako je „Víkend pro středoškolské učitele“ nebo „Den otevřených dveří“. Neméně aktivně se zúčastnil všech pokusů získat pro naši skupinu peníze na další výzkum. Ve všech svých aktivitách se vyznačoval samostatností a především u studentů obecně poměrně vzácnou spolehlivostí. Pokud bych měl hledat nějaké temnější barvy, aby portrét školence nevypadal jako příspěvek do „Zlaté legendy“, zmínil bych nedostatek asertivity, v dnešní době věru těžký handicap, a sklony k zašmodrchanému uvažování i vyjadřování (doufám, že si jich komise při obhajobě užije co nejméně).

Ve své disertaci Petr Veselý navázal na výtvarné předchozích budějovických ploštičářů (či přesněji ploštičářek). Tématicky rozvíjel bádání, které se snaží popsat fungování výstražného zbarvení v kontextu dalších znaků používaných ptačími predátory při rozpoznávání hmyzí kořisti. Výsledky bude mít (měla) komise možnost posoudit při obhajobě. Osobně považuji za nejhodnotnější prokázání schopnosti predátorů spolehlivě odhalit batesovské mimetiky, což dost zásadně mění podmínky pro vznik této antipredační strategie. Teď by to jen chtělo, aby to vzala na vědomí širší „aposematologická“ veřejnost. Přes nepochybnou spokojenost nemohu ovšem nepřiznat, že původní plány byly o maličko ambicióznější. Mohu si za to ale sám (viz předchozí odstavec) a navíc do ukončení grantu, pro jehož řešení jsou aktivity Petra Veselého klíčové, zbývají (doufejme) více než dva roky.

Myslím, že předchozí text zachytil mé hodnocení Petra Veselého více než dostatečně, a nezbyvá mi tedy nic jiného než mu popřát úspěšnou obhajobu.

ČB 9.9. 2010

Roman Fuchs

